

Speech voor raad op 1 november 2019.

Geachte leden van de raad, griffier, geachte leden van het college, Ine, Maartje, Elke, Rob, Bas, Gertje, Jan en overige genodigden en collega's of moet ik nu al oud collega's zeggen?

Toen ik vernam dat een extra raadsvergadering zou worden gehouden om van mij afscheid te nemen, realiseerde ik mij, dit is toch wel heel bijzonder, dit gebeurt normaal alleen voor een afscheid van bestuurders en dan met name voor burgemeesters. Heel bijzonder, ik voel mij dan ook zeer vereerd en wil jullie hiervoor bedanken.

Vervolgens de vraag krijgen om iets te zeggen. Dat zie ik als een kans.

Laat ik beginnen om mij te verontschuldigen, ik stop een jaar eerder dan ik mij aanvankelijk had voorgenomen. Zeker ten opzichte van de burgemeester moet ik mij verontschuldigen. Hem had ik het expliciet beloofd. Overigens in goed overleg en met alle begrip gaf hij mij zijn zegen. Dit met het vaderlijk advies denk je echt dat ze de afspraak nakomen. Ik heb je gewaarschuwd als het fout gaat. En jawel hoor, het doet pijn om het te zeggen, maar de burgemeester had gelijk. Het klonk ook te mooi om waar te zijn, aansluitend aan mijn afscheid hier nog wethouder worden in de nieuwe gemeente Beekdaelen.

Na dik 40 jaar ambtenaarschap, waarvan een aantal jaren als bestuurlijk adviseur en algemeen directeur, nog in de rol mogen kruipen van bestuurder, dat leek mij een uitdaging.

Dat het anders uitpakt is jullie bekend. Val ik nu in een zwart gat, die mij kent weet dat mijn levensfilosofie is straks zal wel blijken dat het ergens goed voor is. Dat er andere misschien nog wel mooiere kansen komen. Daar vertrouw ik op.

Terug naar hier. Ik hoefde niet lang na te denken wat ik uw raad zou willen meegeven. Ik heb de afgelopen zomer veel documenten doorgenomen, van Valkenburg aan de Geul en van de regio. Die hebben bijgedragen aan het actualiseren van de toekomstvisie, die via de fractievoorzitters aan uw raad zal worden voorgelegd.

Naar de toekomst kijken betekent ook kort terugblikken op het verleden. Ik memoreer dat de strategische agenda Valkenburg aan de Geul meer dan 10 jaar geleden raadsbreed en unaniem werd vastgesteld. Dat is uniek in een raad die altijd moet kiezen tussen investeren in strategische belangen van bijvoorbeeld werkgelegenheid en korte termijn belangen en wensen van de kernen cq van groepen van inwoners. De raad besepte toen dat besluiten genomen moesten worden om de positie van toeristische trekker te behouden.

En dankzij uw raad is dat gelukt. De neerwaartse spiraal van steeds minder bezoekers is omgebogen. Valkenburg aan de Geul staat weer op de kaart. De bouw van een parkeergarage, nieuwe winkelpanden, het opknappen van de openbare ruimte, het versterken van het profiel van de Vestingstad, het nieuwe concept op het brouwerijterrein, en zo kan ik nog even doorgaan. Chapeau, uw raad en overigens ook het College bleken in staat consistent te zijn in beleid en in aanpak. En het ging niet vanzelf, dat hoef ik niet toe te lichten, vaak werden meningsverschillen uitgevochten tot aan de raad van state toe. Uw raad moest vaak en veel uitleggen in de kernen, maar uw raad hield stand.

De vasthoudendheid en consistentie hebben niet alleen geleid tot nieuwe concepten en fysieke verbeteringen en het succes als geschetst. Het heeft er ook toe geleid dat de inwoners van Valkenburg aan de Geul haar geloof en vertrouwen terug hebben en

weer trots zijn op hun stad. Dat investeerders en nieuwe exploitanten geloven in Valkenburg en last but not least dat de provincie gelooft in Valkenburg. En dat laatste is niet onbelangrijk in het kader van co financiering. En geloof mij veel gemeenten hebben dat vertrouwen niet van de provincie.

Dit voor wat betreft de terugblik. Er staan nog veel uitdagingen te wachten. Hoe krijgen we synergie tussen de twee economische motoren van het centrum en het brouwerijterrein. Hoe krijgen we de bezoeker van het centrum naar het brouwerijterrein en andersom. Hoe kunnen we de Plenkert transformeren tot een aantrekkelijk as voor bezoekers. Velen van u weten dat de Plenkert vroeger een as was waar vele bezoekers en inwoners over flaneerden. Deze loop moet terug als er synergie moet ontstaan tussen het brouwerijterrein en het centrum. De op te stellen gebiedsvisie zal hierbij moeten helpen.

Een andere opgave betreft het onderhoud van het Landschap. De vanzelfsprekendheid dat het Landschap aantrekkelijk blijft voor de bezoeker geldt niet meer. Veel agrariërs en fruittelers, die voor een groot deel het landschap onderhouden, staan onder druk. Als we bedenken dat 70% van de toeristen naar Valkenburg en de regio komt vanwege dat landschap beseffen we de omvang van het probleem. De vitaliteit van het landschap wordt voor Valkenburg aan de Geul een strategische opgave. De uitdaging bij deze opgave is synergie te zoeken tussen duurzaamheid, de agrariër cq de beheerders van het landschap, het landschap en de toerist. De vraag die hierbij aan de orde is of we de veelal anonieme producten niet meer moeten identificeren met ons gebied en deze met trots gaan uitdragen.

Ik zou nog enkele strategische opgaven kunnen noemen, zoals de opgaven op het terrein van duurzaamheid, de vitaliteit van de hotels, enz.

Ik doe dat echter niet omdat ik graag nog iets zeg over de kansen op het terrein van burgerparticipatie. Te lang is vanuit de kernen gedacht dat toerisme het centrum van valkenburg betreft. De huidige toerist wil echter kennismaken met de lokale cultuur en de dagelijkse leefgewoonten van onze inwoners. Liggen hier niet kansen? De pareltjes als de kalkovens en de stories over mensen en karikaturen van de kernen, en deze koppelen aan een wandeling. In Frankrijk gaan de toeristen druiven plukken. Waarom hier niet fruit, dit koppelen aan vlaaien bakken, kansen te over lijkt mij. En dat betekent dat niet meer alleen het centrum aan zet is om te toerist te verleiden tot een meerdaags verblijf, maar juist ook de kernen.

Een ander aspect betreft het proces van participatie zelf. Zijn de kernen inmiddels niet al toe aan het zelf kunnen beschikken over budgetten. Dit betekent vertrouwen hebben en loslaten. Een uitdaging lijkt mij.

Tot slot iets over de dienstverlening. Dit wordt een van de grootste opgaven voor de komende jaren. Valkenburg aan de Geul heeft altijd uitgeblonken in projectmatig werken, efficiënt en effectief werken, doelgericht. De bedrijfsvoering die er onder lag kreeg daardoor minder aandacht. De registratie van wijzigingen in infrastructuur, in wijzigingen in de openbare ruimte liep vaak achter. Geen nood de ambtenaar had het op zijn netvlies als hem om advies werd gevraagd. De digitaliseringsopgaven, onder andere samenhangend met de Omgevingswet, gaan echter voor een koerswijziging zorgen. Onze registratie wordt steeds belangrijker. De ambtenaar vervalt als schakel in het verstrekken van gegevens. Digitaal is alles beschikbaar. Dit betekent dat het muteren en registreren van wijzigingen steeds belangrijker wordt. Dit betekent een verschuiving in het productieproces. Gemeenten zijn aansprakelijk voor het verstrekken van de juiste informatie. Deze op orde brengen alsmede het vervallen van de ambtenaar als schakel bij informatieverstrekking gaat veel aandacht vragen.

Tot zover enkele ontwikkelingen. U merkt het ik zit er nog volop in. Dat wordt wennen. Rest mij de raadsleden en de collegeleden van harte te bedanken voor de collegialiteit, de samenwerking, de discussies, enz. Fijn en bijzonder met en bij jullie gewerkt te hebben. Ik zal jullie missen, dat is een ding dat zeker is.

Tot slot wil ik dit moment benutten om ook mijn echtgenote Ine en de kinderen te bedanken, voor het begrip als ik moest werken en verstek moest laten gaan, voor hun liefde en steun waardoor ik kon functioneren. Zonder hen en jullie allemaal had ik het niet gekund. Dank jullie wel.

Ik wil afsluiten met een tekst waaraan ik mij ga vasthouden.

Thuiskomen

In de jachtige wereld van actie.

Rondrennend in de schaduw

Van vluchtige gedachten.

Rusteloos op zoek naar het morgen van gisteren.

Altijd bezig om weer te vertrekken.

Thuiskomen?

Thuiskomen

In de echte wereld van het zijn.

Tevreden met wat is en komen zal.

Rustend in het oog van de cycloon.

Aankomen op een nieuw vertrekpunt.

Thuiskomen.

Het gaat jullie goed, bedankt!